

Bruksela, 9 grudnia 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0319(NLE)

13865/20
ADD 1

VISA 137
COAFR 368
MIGR 173

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	9 grudnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 709 final ANNEX
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 709 final ANNEX.

Zał.: COM(2020) 709 final ANNEX

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.12.2020 r.
COM(2020) 709 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka
zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w
sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki
Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej**

UMOWA
między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka
zmieniająca Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie
ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego
Przylądka i Unii Europejskiej

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”, z jednej strony,

oraz

REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYLĄDKA, z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

PRZYPOMINAJĄC Umowę o partnerstwie z Kotonu między państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r., zmienioną w dniu 25 czerwca 2005 r. i w dniu 22 czerwca 2010 r., a także szczególne partnerstwo między Unią a Republiką Zielonego Przylądka zatwierdzone przez Radę Unii Europejskiej w dniu 19 listopada 2007 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC Wspólną deklarację z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności pomiędzy Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka, zgodnie z którą Strony dążą do rozwijania dialogu dotyczącego kwestii wiz krótkoterminowych z myślą o ułatwieniu mobilności niektórych kategorii osób,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej¹, zwaną dalej „umową”, która weszła w życie w dniu 1 grudnia 2014 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie², która weszła w życie w dniu 1 grudnia 2014 r.,

MAJĄC NA UWADZE, że od dnia 2 stycznia 2019 r. obywatele Unii są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Republiki Zielonego Przylądka na okres nieprzekraczający 30 dni³,

UZNAJĄC, że w razie ponownego wprowadzenia przez Republikę Zielonego Przylądka obowiązku wizowego dla obywateli Unii lub niektórych ich kategorii w przypadku planowanych pobytów nie dłuższych niż 30 dni, co najmniej takie same ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka zastosuje się automatycznie — na zasadzie wzajemności — względem zainteresowanych obywateli Unii,

¹ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 282 z 24.10.2013, s. 3.

² Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 282 z 24.10.2013, s. 15.

³ Dziennik Urzędowy Republiki Zielonego Przylądka I.54 z 13.8.2018, s. 1350.

UWZGLĘDNIAJĄC wejście w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1155 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)⁴,

PRAGNĄC ułatwiać kontakty między ludźmi, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju związków gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie — na zasadzie wzajemności — ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Republiki Zielonego Przylądka,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W umowie wprowadza się następujące zmiany:

(1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych”;

(2) w całym tekście umowy odniesienia do *Cape Verde* zastępuje się odniesieniami do *Cabo Verde* (nie dotyczy wersji polskiej);

(3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia w wydawaniu wiz określone w niniejszej Umowie mają zastosowanie do obywateli Republiki Zielonego Przylądka i Unii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Unii lub jej państw członkowskich, przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Zielonego Przylądka, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.
2. W razie ponownego wprowadzenia przez Republikę Zielonego Przylądka obowiązku wizowego dla obywateli Unii lub niektórych ich kategorii w przypadku planowanych pobytów

⁴ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 188 z 12.7.2019, s. 25.

nie dłuższych niż 30 dni, co najmniej takie same ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka zastosuje się automatycznie — na zasadzie wzajemności — względem zainteresowanych obywateli Unii.

3. W przypadku planowanych pobytów dłuższych niż 30 dni, ale nieprzekraczających 90 dni, co najmniej takie same ułatwienia przewidziane dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka w niniejszej Umowie stosuje się względem zainteresowanych obywateli Unii.
4. Do spraw nieobjętych niniejszą Umową stosuje się przepisy prawa krajowego Republiki Zielonego Przylądka oraz prawa krajowego państw członkowskich lub prawo Unii.”;

(4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) » państwo członkowskie « oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Królestwa Danii oraz Irlandii;”;

(b) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) » osoba zamieszkująca legalnie « oznacza każdego obywatela Republiki Zielonego Przylądka, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa krajowego lub prawa Unii do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres dłuższy niż 90 dni;”;

(c) dodaje się punkt w brzmieniu:

„f) » unijny dokument *laissez-passer* « oznacza dokument wydawany przez Unię pracownikom instytucji Unii zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1417/2013⁵.”;

(5) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają pięcioletnie wizy wielokrotnego wjazdu następującym kategoriom obywateli Republiki Zielonego Przylądka:
 - a) członkom rządów i parlamentów krajowych i lokalnych oraz trybunałów konstytucyjnych, sądów najwyższych oraz Trybunału Obrachunkowego w zakresie pełnionych przez nich obowiązków, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
 - b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka odbywają podróż do państwa członkowskiego, aby uczestniczyć w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach, programach wymiany lub wydarzeniach organizowanych z inicjatywy organizacji międzyrządowych;
 - c) przedsiębiorcom i przedstawicielom przedsiębiorstw, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1417/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające formę dokumentu *laissez-passer* wydawanego przez Unię Europejską (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 353 z 28.12.2013, s. 26).

- d) małżonkom, dzieciom (w tym dzieciom przysposobionym) poniżej 21 roku życia lub pozostającym na utrzymaniu oraz rodzicom obywateli Republiki Zielonego Przylądka legalnie zamieszkujących na terytorium jednego z państw członkowskich; lub obywateli Unii przebywających w państwie członkowskim, którego są obywatelami.

Jeśli jednak konieczność częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu, w szczególności, gdy krótszy niż 5 lat jest:

- mandat, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. a);
- okres ważności statusu stałego członka oficjalnej delegacji, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. b);
- okres ważności statusu przedsiębiorcy lub przedstawiciela przedsiębiorstwa, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. c); lub
- okres ważności zezwolenia na pobyt obywateli Republiki Zielonego Przylądka zamieszkujących na terytorium jednego z państw członkowskich, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. d) część pierwsza.

2. Nie naruszając postanowień ust. 1, misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają innym osobom ubiegającym się o wizę wizy wielokrotnego wjazdu o ważności:

- a) roku, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała i zgodnie z prawem wykorzystała jedną wizę w ciągu ostatnich 18 miesięcy;
- b) dwóch lat, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała i zgodnie z prawem wykorzystała jedną jednoroczną wizę wielokrotnego wjazdu w ciągu ostatnich 30 miesięcy;
- c) trzech do pięciu lat, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała i zgodnie z prawem wykorzystała jedną dwuletnią wizę wielokrotnego wjazdu w ciągu ostatnich 42 miesięcy.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2, w indywidualnych przypadkach można skrócić okres ważności wizy w razie uzasadnionych wątpliwości co do tego, że warunki wjazdu zostaną spełnione w odniesieniu do całego okresu lub gdy okres ważności wizy przekraczałby okres ważności dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą przebywać na terytorium państw członkowskich dłużej niż 90 dni łącznie w każdym 180-dniowym okresie.”;

(6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Opłaty wizowe i opłaty za usługę

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 75 % kwoty pobieranej zgodnie z obowiązującym prawodawstwem krajowym.

Powyższa wartość może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12 ust. 4.

2. Nie naruszając postanowień ust. 1, państwa członkowskie nie pobierają opłaty wizowej od następujących kategorii osób:

- a) członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka odbywają podróż do państwa członkowskiego, aby uczestniczyć w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach, programach wymiany lub wydarzeniach organizowanych z inicjatywy organizacji międzyrządowych;
- b) dzieci poniżej 12. roku życia;
- c) uczniów, studentów, studentów podyplomowych i towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;
- d) badaczy podróżujących w związku z prowadzeniem badań naukowych;
- e) uczestników seminariów, konferencji lub imprez sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje nienastawione na zysk, w wieku do 25 lat;
- f) małżonków, dzieci (w tym dzieci przysposobionych) poniżej 21 roku życia lub pozostających na utrzymaniu oraz rodziców obywateli Republiki Zielonego Przylądka legalnie zamieszkujących na terytorium jednego z państw członkowskich; lub obywateli Unii przebywających w państwie członkowskim, którego są obywatelami.

3. Nie naruszając postanowień ust. 2 lit. f), w przypadku dzieci w wieku co najmniej 12 lat, ale poniżej 18 roku życia, pobiera się 50 % opłaty mającej zastosowanie na mocy ust. 1.

4. Jeżeli państwa członkowskie współpracują z usługodawcą zewnętrznym, może zostać pobrana opłata za usługę. Opłata za usługę musi być proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania zadań i nie może przekraczać 30 EUR.”;

(7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Dowody w postaci dokumentów

1. W przypadku następujących kategorii obywateli Republiki Zielonego Przylądka do zweryfikowania celu podróży wystarczą następujące dokumenty:

- a) w przypadku członków rządów i parlamentów krajowych i lokalnych oraz trybunałów konstytucyjnych, sądów najwyższych oraz Trybunału Obrachunkowego w zakresie pełnionych przez nich obowiązków, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy:
 - nota werbalna wystosowana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Zielonego Przylądka potwierdzająca, że osoba ubiegająca się o wizę odbywa oficjalną podróż służbową do państwa członkowskiego;
- b) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka odbywają podróż do państwa członkowskiego, aby uczestniczyć w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach, programach wymiany lub wydarzeniach organizowanych z inicjatywy organizacji międzyrządowych:
 - pismo sporządzone przez właściwy organ Republiki Zielonego Przylądka, potwierdzające, że osoba ubiegająca się o wizę jest członkiem jego delegacji

udającej się na terytorium państwa członkowskiego/państw członkowskich, aby uczestniczyć w danym wydarzeniu/wydarzeniach, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia lub potwierdzenia rejestracji wystawionego przez organizację przyjmującą;

- c) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji przedsiębiorstw:
 - pisemne zaproszenie wystosowane przez przedsiębiorstwo lub organizację z siedzibą w państwie członkowskim przeznaczenia;
- d) w przypadku małżonków, dzieci (w tym dzieci przysposobionych) poniżej 21 roku życia lub pozostających na utrzymaniu oraz rodziców obywateli Republiki Zielonego Przylądka legalnie zamieszkujących na terytorium jednego z państw członkowskich lub obywateli Unii przebywających w państwie członkowskim, którego są obywatelami:
 - pisemne zaproszenie otrzymane od osoby przyjmującej;
- e) w przypadku uczniów, studentów, studentów podyplomowych i towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów uniwersyteckich lub innych programów wymiany (w przypadku pobytów nieprzekraczających 90 dni w każdym okresie 180-dniowym):
 - pisemne zaproszenie lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów wydane przez przyjmującą szkołę, kolegium lub uniwersytet, lub zaświadczenia z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;
- f) w przypadku uczestników badań naukowych lub akademickich, szkoleń, w tym szkoleń zawodowych (w przypadku pobytów nieprzekraczających 90 dni w każdym okresie 180-dniowym):
 - zaświadczenie o wpisaniu na listę pracowników naukowych/studentów wydane przez instytucję edukacyjną lub pisemny wniosek wystosowany przez organizację przyjmującą;
- g) w przypadku uczestników seminariów, konferencji, imprez kulturalnych lub religijnych organizowanych przez organizacje nienastawione na zysk zarejestrowane w państwie członkowskim:
 - pisemne zaproszenie do uczestnictwa w tych działaniach otrzymane od organizacji przyjmującej;
- h) w przypadku osób podróżujących w celach medycznych i niezbędnych osób towarzyszących:
 - dokument urzędowy wystawiony przez zakład opieki zdrowotnej, potwierdzający potrzebę korzystania w nim z opieki medycznej oraz dowód posiadania wystarczających środków na pokrycie kosztów leczenia lub dowód uiszczenia przedpłaty na opiekę medyczną oraz, w stosownych przypadkach, dowód na konieczność obecności osoby towarzyszącej;
- i) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób towarzyszących im w ramach swoich obowiązków zawodowych:
 - pisemne zaproszenie otrzymane od organizacji przyjmującej, właściwych organów, krajowych związków sportowych lub narodowych komitetów olimpijskich państw członkowskich;
- j) w przypadku dziennikarzy i ekip technicznych towarzyszących im w ramach swoich obowiązków zawodowych:

- zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową lub pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę, stanowiący dowód na to, że osoba ta jest zawodowym dziennikarzem, a celem podróży jest wykonanie zadania dziennikarskiego, lub że osoba ta jest członkiem ekipy technicznej towarzyszącej dziennikarzowi w ramach swoich obowiązków zawodowych.
2. Do celów niniejszego artykułu pisemne zaproszenie lub odpowiednie dokumenty urzędowe zawierają następujące informacje:
 - a) na temat osoby zapraszanej: imię i nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer paszportu, czas i cel podróży, wymaganą liczbę wjazdów oraz (w stosownych przypadkach) imiona i nazwiska małżonka i dzieci towarzyszących tej osobie; oraz
 - b) jeżeli strona zapraszająca jest osobą fizyczną: imię, nazwisko, adres oraz (w stosownych przypadkach) dowód legalnego pobytu w państwie członkowskim zgodnie z ustawodawstwem krajowym; lub
 - c) jeżeli strona zapraszająca jest osobą prawną, przedsiębiorstwem lub organizacją (w tym organizacją nienastawioną na zysk) z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego/państw członkowskich: pełne imię i nazwisko/nazwę oraz adres osoby zapraszającej, imię i nazwisko oraz stanowisko przedstawiciela podpisującego wniosek, a także numer wpisu do ewidencji działalności osoby zapraszającej, zgodnie z przepisami prawa krajowego danego państwa członkowskiego; lub
 - d) jeżeli stosowny dokument urzędowy jest wydawany przez organ publiczny: imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek oraz status osoby ubiegającej się o wizę.
 3. Osoby ubiegające się o wizę, które uzyskały i zgodnie z prawem wykorzystały w ciągu ostatnich 30 miesięcy wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez co najmniej rok, są co do zasady zwolnione z obowiązku przedstawienia dokumentów potwierdzających zakwaterowanie lub dowodu posiadania wystarczających środków na pokrycie kosztów zakwaterowania.”;

(8) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Paszporty dyplomatyczne i służbowe

1. Obywatele Republiki Zielonego Przylądka, którzy posiadają ważny paszport dyplomatyczny lub służbowy wydany przez Republikę Zielonego Przylądka, mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.
2. Obywatele Unii, którzy posiadają ważny paszport dyplomatyczny lub służbowy wydany przez jedno z państw członkowskich oraz posiadacze ważnego unijnego dokumentu *laissez-passer* mogą wjechać na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.
3. Obywatele, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium odpowiednio państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka przez okres nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”;

(9) art. 10 ust. 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Strony powołują Wspólny Komitet ds. zarządzania Umową (« komitet »), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i Republiki Zielonego Przylądka.”;

(10)art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Niniejsza Umowa w kontekście umów zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka

Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa staje się nadrzędna wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń mogą wpływać na zakres niniejszej Umowy lub go zmieniać.”;

(11)art. 12 ust. 5. otrzymuje brzmienie:

„5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie niektórych lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy. Drugą Stronę należy zawiadomić o decyzji w sprawie zawieszenia nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.”;

(12)akapit drugi Protokołu do umowy dotyczącego państw członkowskich, które nie w pełni stosują dorobek Schengen, otrzymuje brzmienie:

„Zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE⁶ wprowadzono środki harmonizujące mające na celu uproszczenie przejazdu tranzytem lub pobytów krótkoterminowych posiadaczy wiz Schengen i dokumentów pobytowych Schengen przez terytorium lub na terytorium państw członkowskich, które jeszcze nie w pełni stosują dorobek Schengen. Decyzja nr 565/2014/UE upoważnia Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię do jednostronnego uznawania następujących dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi, nie tylko na przejazd tranzytem przez ich terytorium, ale również na planowane pobyty nieprzekraczające 90 dni w każdym okresie 180-dniowym:

- jednolitych wiz krótkoterminowych upoważniających do dwukrotnego lub wielokrotnego wjazdu;
- wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych wydawanych przez państwa członkowskie, które w pełni wprowadzają w życie dorobek Schengen, w tym wiz o ograniczonej ważności terytorialnej wydanych zgodnie z art. 25 ust. 3 zdanie pierwsze kodeksu wizowego; oraz
- wiz krajowych i dokumentów pobytowych wydawanych przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię.”.

Artykuł 2

⁶ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylająca decyzje nr 895/2006/WE i nr 582/2008/WE (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 157 z 27.5.2014, s. 23).

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu, zgodnie z procedurami wewnętrznymi Stron. Strony dokonują wzajemnej notyfikacji o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym Strony dokonają ostatniej notyfikacji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest tak samo autentyczny.

Strony przyjmują następujące dołączone do Umowy wspólne deklaracje:

„Wspólna deklaracja w sprawie zasad przyznawania obywatelom Unii wiz Republiki Zielonego Przylądka na pobyt dłuższy niż 30 dni i nieprzekraczający 90 dni

Zgodnie z ustawodawstwem Republiki Zielonego Przylądka obywatele Unii są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku wjazdów i pobytów na terytorium Republiki Zielonego Przylądka nieprzekraczających 30 dni. W przypadku planowanych pobytów dłuższych niż 30 dni obywatele ci są zobowiązani do uzyskania zezwolenia od władz Republiki Zielonego Przylądka. Zgodnie z ustawą Republiki Zielonego Przylądka nr 66/VIII/2014 z późniejszymi zmianami obywatele Unii mogą ubiegać się o wizę ważną przez okres maksymalnie 90 dni i uzyskać ją w urzędach konsularnych Republiki Zielonego Przylądka lub mogą ubiegać się o przedłużenie swojego pobytu u właściwych organów na terytorium Republiki Zielonego Przylądka.

Na mocy art. 2 ust. 3 Umowy, w przypadku planowanych pobytów dłuższych niż 30 dni, ale nieprzekraczających 90 dni, co najmniej takie same ułatwienia przewidziane dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka w niniejszej Umowie stosuje się względem zainteresowanych obywateli Unii.

Strony uznają, że wspólny komitet powołany na podstawie art. 10 będzie monitorował wdrożenie powyższego postanowienia.”;

„Wspólna deklaracja w sprawie art. 12 ust. 5 Umowy w odniesieniu do podstaw do zawieszenia stosowania Umowy

Każda ze Stron może zawiesić stosowanie Umowy, całkowicie lub częściowo, a w szczególności jej art. 8, ze względów takich jak porządek publiczny, ochrona bezpieczeństwa narodowego lub zdrowia publicznego, brak współpracy w zakresie readmisji lub kwestie praw człowieka i demokracji. Zawieszenia takiego dokonuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 5.

Jeśli wdrażanie wszystkich lub niektórych postanowień Umowy zostaje zawieszone, Strony rozpoczynają konsultacje na forum komitetu powołanego na mocy art. 10, celem rozwiązania problemów, które doprowadziły do decyzji o zawieszeniu.

Niniejsza Wspólna deklaracja zastępuje Wspólną deklarację w sprawie art. 8 umowy dotyczącą paszportów dyplomatycznych i służbowych.”;

„Wspólna deklaracja w sprawie współpracy w zakresie dokumentów podróży

Strony są zgodne, że wspólny komitet powołany na mocy art. 10 ocenia, w ramach kontroli wykonania niniejszej Umowy, wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie Umowy. W tym celu Strony postanawiają regularnie informować się nawzajem o:

- środkach podejmowanych, aby zapobiegać mnożeniu dokumentów podróży;
- środkach podejmowanych, aby rozwijać techniczne aspekty zabezpieczeń dokumentów podróży; oraz
- środkach podejmowanych w odniesieniu do procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

Obie Strony deklarują w pierwszym rzędzie gotowość zapewnienia wysokiego poziomu zabezpieczeń paszportów dyplomatycznych i służbowych, w szczególności poprzez zastosowanie identyfikatorów biometrycznych. Unia dokona tego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie. Republika Zielonego Przylądka dokona tego zgodnie z dekretem z mocą ustawy nr 21/2014 z dnia 17 marca 2014 r. ustanawiającym specyfikacje techniczne, warunki dotyczące bezpieczeństwa i wydawania paszportów biometrycznych przez Republikę Zielonego Przylądka.

Niniejsza Wspólna deklaracja zastępuje Wspólną deklarację w sprawie współpracy w zakresie dokumentów podróży.”.